

[Nørskov.]

Besparelse ved, at begge Værn benytter det nye Hospital som fælles Sygehus, opgøres i Udvalgsbetænkningen til 266 500 Kr. aarligt. Hvorvidt dette Beløb er rigtigt anslaaet, kan jeg selvfølgelig ikke sige, men jeg synes, det er hævet over enhver Tvivl, at der vil kunne indvindes betydelige Beparelser ved en saadan Ordning. Hvad Rigshospitalets Udvidelse angaar, hvad den højtærede Forsvarsminister og saa ganske kort strejfede, vil den bedste Ordning sikkert være, at denne Udvidelse finder Sted paa det rektangulære Areal, som ligger lige op til Sygehuset, men det er for øvrigt et Forhold, jeg ikke her skal komme ind paa. Jeg mener, det vil være bedst for Rigshospitalet, om det selv faar Lov til at planlægge de Nybygninger, som Hospitalet eventuelt maatte faa Brug for.

Jeg gaar ud fra, at det er et almindeligt Ønske fra alle Sider, at dette Lovforslag henvises til et Udvalg, og jeg skal derfor nu indskrænke mig til at anbefale Lovforslaget til en velvillig Behandling i et kommende Udvalg.

Hauge: Det foreliggende Lovforslag om Anvendelse af det nye Garnisonssygehus paa Nørrefællede er, hvad Tekst og Anmærkninger angaar, meget let at overse; det indeholder kun to smaa Paragraffer. Den ene Paragraf bemyndiger Forsvarsministeren til at anvende det nye Garnisonssygehus paa Nørrefællede som et fælles Hospital for Hæren og Marinen, og den anden bemyndiger Ministeren til at afhænde Marinens Hospital. Det Garnisonssygehus, der skulde tages i Brug paa denne Maade, som af Ministeren foreslaaet, er jo, som den ærede Ordfører for Regeringspartiet (Nørskov) sagde, nu knap og nap færdigt. Dets Opførelse blev paa-begyndt i 1916, det var altsaa et Krigsforetagende, som var beregnet at skulle koste noget over 1 Mill. Kr. Nu da Hospitalet er omtrent færdigt, har det kostet ca. 5³/₄ Mill. Kr. Det fik nu være, at dette Hospital er blevet saa dyrt, men værre er det, at vi, da vi var færdige med at bygge det, ikke havde Brug for det. Det kunde man ikke regne med i 1916, men efterhaanden som Aarene gik, og efter at vi havde vedtaget den nye Forsvarsordning af 1922, var det klart for alle, at vi ikke havde Brug for dette nye store militære Sygehus. Resultatet af Forhandlingerne om dets Anvendelse blev derfor ogsaa, at der her i Rigsdagen baade af Folketing og Landsting blev vedtaget en Lov om, at Hospitalet slet ikke skulde anvendes til militært Brug, men skulde over-

gaa til civilt Brug, ganske simpelt til Finansministeriet, som saa kunde anvende det paa bedst mulig Maade. Lovforslaget herom blev fremsat paa Initiativ af selve Folketinget under Behandlingen af Militærlovene i 1921—22. Det blev vedtaget i Folketinget den 21. Juli og i Landstinget den 2. August, idet der i Forslag til Lov om ekstraordinær Bevilling til Omdannelse og Supplering af Hærens Bygninger, Øvelsespladser og Beholdninger blev indført den Bestemmelse, at det nye Garnisonssygehus paa Nørrefællede skal afleveres til Finansministeriet. Lovforslaget blev imidlertid ikke stadfæstet af Kongen, fordi der i Henhold til Grundlovens § 80 blev gjort Indsigelse imod Loven, saaledes som den var vedtaget med Ekspropriationsbestemmelserne. Men nogen Tid efter, i næste Rigsdagssamling, forelagde daværende Forsvarsminister Klaus Berntsen paa ny Lovforslaget med Udeladelse af Ekspropriationsbestemmelserne, men i Lovforslaget fandtes fremdeles Bestemmelsen om, at det nye Garnisonssygehus paa Nørrefællede skulde overgaa til Finansministeriet. Under Behandlingen i Folketinget af dette Forslag, som selve Krigsministeriet saaledes havde sagt god for, blev der rejst Indvendinger imod uden videre at lade det nye Garnisonssygehus overgaa til Finansministeriet, fordi man mente, det vilde blive vanskeligt at afhænde Hospitalet; der var gjort forskellige Forsøg paa at afhænde det, navnlig først og fremmest til Københavns Kommune, men Forsøgene var ikke lykkedes. Man fandt det saa rimeligt at prøve, om ikke man kunde dele Hospitalet, saaledes at en Del af det forblev som militært Hospital, medens en anden Del gik over til Rigshospitalet, hvor der var Pladmangel. Forslaget om at lade det nye militære Hospital overgaa til civilt Brug blev altsaa ikke vedtaget paa ny i Rigsdagen, men ikke fordi man var imod, at det ikke skulde være et militært Hospital, men fordi man vilde have Lejlighed til at prøve alle Muligheder for at faa en fornuftig Anvendelse af Hospitalet. Der blev imidlertid ikke truffet nogen Ordning.

Man prøvede saa i 1924 paa at faa et Forslag frem igennem et Udvalg om Anvendelse af Statens Bygninger; dette Udvalg har afgivet en Betænkning, som er omdelt til alle Folketingets Medlemmer, og de har formentlig gjort sig bekendt med den, i hvert Fald i den Udstrækning, hvori de har særlig Interesse i at kende dette specielle Forhold. Jeg skal ikke komme dybt ind paa denne Betænkning; jeg skal navnlig ikke stærkt omtale Betænkningens